

అద్భుతంగా చూసి గర్వపడవద్దు, మీ మొఖంలో ఆవినయం రానివ్వకండి. నీ హృదయంలో ఒక సిజం ఉంది. దానికి చావు లేదు, పుట్టుక లేదు, దానికి దేహం అక్కరలేదు. బాహ్యంగా వచ్చే హెచ్చుతగ్గులతో సంబంధం లేకుండా నీ మనస్సును హృదయంలో ఉన్న సిజంమీద సిలబెడితే అప్పుడు అది నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అది మనం నోటింటో చెప్పుకొన్నంత తేలిక కాదు. దానికి చాలా దైర్ఘ్యం ఉండాలి. వారు ఏమనుకొంటున్నారు, మీరు ఏమనుకొంటున్నారు అనుకొంటే నువ్వు హృదయగుపాలోనికి వెళ్లేవు. మనం సుఖపడాలంటే ఒక మార్గం చెపుతున్నాను. ఒకడవా నిను మాయ మొనలించి వచ్చువారు ఎవరు ఇది నీజాలము అరుణాచలా. నీవు ఒక్కడివే కాని ఇస్కి రూపాలలో కనిపిస్తున్నావు. ఈ జాలంలో మేము పడ్డాము. మాయ ఆయన చేతిలో ఉంది, మాయ చేతిలో మనం పడ్డాము. అందుచేత ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించి ఈ మాయలో నుండి బయటపడాలి. భౌతికం వేరు, ఆధ్యాత్మికం వేరు అని చాలామంచి అనుకొంటున్నారు. భౌతికం వేరు, ఆధ్యాత్మికం వేరు కాదు. దేవుడి దగ్గర అరటిపండు పెట్టేటుప్పుడు ఏ భావనతో పెఱుతున్నావో, ఎవరకైనా ఇచ్చేటుప్పుడు కూడా అదే భావనతో ఇవ్వాలి, అలా చేస్తే ప్రతిది పూజే, అప్పుడు ఉన్నదంతా ఆధ్యాత్మికమే, ఇలా కనుక మనం అర్థం చేసుకొని చేస్తే అంతా పూజే, అప్పుడు మీకు మారుమనస్సు కలుగుతుంది, ఈశ్వరుని దయకు పిత్రులవుతారు, మీరు తలస్తారు.

శద్భురు శ్రీ క్రాస్ట్ గ్రాఫి అస్ట్రిట్ భాషణములు, 21-05-06, పాలకోల్లు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులలూ,

ప్రతి మనిషికి సుఖం కావాలి, శాంతి కావాలి. శాంతి ఎక్కడ దొరకదో, సుఖం ఎక్కడ దొరకదో అక్కడ మన ఇంద్రియాలు వెదుకుతూ ఉంటాయి. మనస్సు వెదుకుతూ ఉంటుంది. జీసిక్కగా మనం చేసే పారపాటు అది. ప్రపంచంలో సుఖం లేదు, శాంతి లేదు. నిష్పత్తపంచస్తిని పాంచినవాడిని, ప్రకృతిని దాటినవాడిని శాంతి వలస్తుంది, సుఖం వలస్తుంది కాని ఎవడైతే ప్రకృతిని అతిక్రమించలేడో వాడికి శాంతి లేదు, సుఖం దొరకదు. మనం పుస్తకం చదివేటప్పుడు అంతా అర్థమయిపోయింది అని అనుకొంటాము కాని ఏమీ అర్థమయ్యదు. ఉదాహరణకు ఒక వాక్యం ఎంతమందికి అర్థమయ్యింది. అపాంభావన ఉంటే అంతా ఉంది, అది లేకపోతే ఏటి లేదు. మీలో ఈ వాక్యం ఎంతమందికి అర్థమయ్యింది. అపాంభావన ఉండటం, దానిని పాణిట్టుకోవటం మాట వదిలివేయిండి. అసలు అపాంభావన అంటే ఇట్టిటి అని తెలియటానికి కొన్ని జిత్తులు పడుతుంది. కృష్ణుడు గీతలో చెప్పాడు సాధన చేయనివాల మాట వదిలివేయిండి, సాధన ప్రారంభించిన తరువాత కూడా బహుజిత్తులు కృషి చేస్తేనే కాని వాలికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు అని పరమాత్మ

చెప్పాడు. సత్తం కానిదానిని సత్తం అనుకోవటం, ఆత్మకానిదానిని ఆత్మ అనుకోవటం ఇలా తిరకాను పెట్టేటి ఎవరో ఇతరులు కాదు, అహంభావనే చేస్తాంటి. శరీరానికి వచ్చిన జబ్బును తొందరగా వచిలించుకోగలం కాని అహంభావనను వచిలించుకోవటం చాలా కష్టం. ఒక మనిషిలో ఎంతకాలం అయితే అహంభావన ఉందో వాడికి వెయ్యి కోట్లు డబ్బు ఉన్నా ఎంత చదువు ఉన్నా కూడావాడు ద్వారాంలో నుండి బయటకు రాలేదు.

మన పుట్టుకతోటి శరీరంతో పాటు రాగద్విషాలు కూడా వచ్చేసాయి, వయస్సు వచ్చేతొలిది వాటి ప్రభావం మన మీద పడుతూ ఉంటుంది. రాగద్విషముల యొక్క వేగం చాలా బలీయంగా ఉంటుంది. గీదావలకి వరద వచ్చించి అనుకోండి. వరద వచ్చినప్పుడు నాకు ఈజత వచ్చును అని ఈజదటానికి ప్రయత్నం చేస్తే ప్రయోజనం లేదు, ప్రఖావవేగంలో కొట్టుకొని వణితావు. అలాగే మనం ఏదో గుడికి వెళుతున్నాము, అభిషేకాలు చేస్తున్నాము. ఏదో కత్త చేస్తున్నాము అంటే రాగద్విషాల నుండి బయటకు రావటానికి ఇది సరిపోదు, దానికి చాలా సాధనాబలం ఉండాలి. ప్రతి మనిషి రాగద్విషముల యొక్క వేగంలో కొట్టుకొని వణివటం వలన వాడి మనస్సు హ్యాదయంపైపుకు తిరగదు, వాడు సత్కార్ణవును కాలేదు, ఆత్మసుభాస్మి పాందలేదు. ఒక మనిషి దుర్మార్గంలో ఉన్నాడు అనుకోండి, వాడు పూజ చేస్తూ ఉంటాడు, జహం చేస్తూ ఉంటాడు అనుకోండి. వాడికి భగవంతుడు తెలియబడడు. భగవంతుడు అమాయకుడు కాదు. నీవు చేసేటప్పుడు ఏ ఉద్దేశ్యంతో చేస్తున్నావో ఆ తలంపును భగవంతుడు చూస్తాడు, బాహ్యంగా నీవు చేసే పనిని ఆయన చూడడు. ఉపనిషత్తీలో ఒక మాట ఉంది. శిష్ముడు గురువు దగ్గరకు వెళ్లి ఏదైనా బోధ చేయమని అడిగాడు. “ద, దా, దా” ఈ మాటలు మీరు అర్థం చేసుకొని ప్రాణీసు చెయ్యిండి అని గురువు చెప్పాడు. మొదటి ‘ద’ అంటే దమం. అంటే ఇంద్రియాలను, మనస్సును అదుపులో పెట్టుకొవాలి. నీకు ఇంద్రియ సిద్ధుం లేదు అనుకో, మనోసిద్ధుం లేదు అనుకో ఏ పని చేసినా ప్రయోజనం లేదు. ఆధ్యాత్మికబింతన మాట అటు ఉంచు నీవు ఈ లోకంలో కూడా ఏటి సాధించలేవు. అన్ని భోగాలు ఎదురుగా ఉండాలి, నీ మనస్సు చలించకూడదు, అటి కంట్రోలు, అటి దమం. రెండోటి ‘దా’ అంటే దానం. ప్రతి మనిషికి గివింగ్ ఫేజిట్ ఉండాలి. ఈముడ్డు జిలగిన సంఘటన చెపుతున్నాను. కె.పి. రమణ అని ఆయన సాష్ట్వవేర్ ఇంజనీరు, కంప్యూటర్ కంపెనీ పెట్టుకొన్నాడు, చాలా లాభాలు వచ్చాయి. ఆయన పిలిడీ సాయి భక్తుడు. ఆ కంపెనీ నడపటానికి ఎంత డబ్బు అవసరమో చూసుకొని మిగిలిన 30 కోట్లు డబ్బు పిలిడీ బాబా ట్రమ్మివాలకి ఇచ్చి సేవారంగం, విద్యారంగం ఇలా ఖర్చు పెట్టమని చెప్పాడు. ఆ ట్రమ్మి బోర్డువారు ఆయనను గౌరవించి, మీరు ఇచ్చిన డబ్బుకు కృతజ్ఞత

తెలియవరున్నస్తాము అన్నారు. ఆయన గొప్పతనం చూడండి. ఆయన ఏమి చెప్పారు అంటే భగవంతుడి దయవలన ఆ డబ్బు వచ్చింది. ఆయన ఇచ్చినది ఆయనకే ఇస్తున్నాను. నాతు కృతజ్ఞత చెప్పునక్కరలేదు. అందుచేత మీరు భగవంతుడికి కృతజ్ఞత చెప్పండి అన్నాడు. డబ్బు ఇచ్చేటప్పుడు కూడా నేను ఏదో ఘనకార్యం చేస్తున్నాను అని ఆయన అనుకోలేదు. మనం తమలవాకులో అరటిపంట్ల పెట్టి ఇతరులకు ఎంత తేలికగా ఇస్తామో అంత తేలికగా 30 కోట్ల ఇచ్చాడు. మనం విదైనా పసిచేసేటప్పుడు గుల్మంపులు కోరుకొంటాము అనుకోండి. గుల్మంపులు కోరుకోవటం వలన మనకు తెలియకుండా వ్యక్తిభావం పెలిగివిషితుంది. దానం గులంచి బైబిలులో ఒక మాట చెప్పాడు. మీ ఆదాయంలో దశమభాగం అంటే మీకు సంవత్సరానికి 10 లక్షలు ఆదాయం వస్తే 9 లక్షలు మీరు ఎంజాయ్ చెయ్యిండి, ఒక లక్ష తీసి ఇతరుల కోసం మీకు ఏరపంగా ఇప్పమైతే ఆరంగంలో ఉపయోగించండి, ఆ లక్ష మీద కాదు అనుకోండి అని చెప్పాడు. మూడాంటి “దయ”. నువ్వు ఏ పసి చేసినా యాంత్రికంగా చెయ్యకు, హ్యదయంలో దయారసం పెట్టుకోి. నీవు ఇతరులకు డబ్బు ఇయ్యా, మాట సహాయం చెయ్యా, అన్నం పెట్టు. ఏది చేసినా ప్రేమతో వాలి పట్ల దయగా ప్రవర్తించు. నీ దయానుణం వాలి చైతన్యస్థాయిని పెంచాలి. తిండి లేసివాలని చూసి, నీడలేసివాలని చూసి కనీసం మనస్సులో అయ్యో అని కూడా అనుకోలేరు అనుకోండి, మీరు దురాత్మలే. నీకు డబ్బు ఉంటే డబ్బు ఇవ్వవచ్చు లేకపోతే లేదు. దయకు డబ్బుకు సంబంధం లేదు. నీవు దయాస్పదరూపుడవు అయితే నీకు చదువు వస్తే వాలికి చదువు చెప్పవచ్చు లేకపోతే వారు బాగుపడటానికి మంచిమార్గం చూపించవచ్చు, ఇదంతా దయలోనికి వస్తుంది. దయ అనేబి ఒక రూపం ధలంచి భూమి మీద నడుస్తూ ఉంటే ఎలా ఉంటుందో వాడే గొతమబుద్ధాడు. దయ వలన నీకు మారు మనస్సు వస్తుంది, లోపల సంస్కరింపబడతావు. కొంతమందికి మాటలో, చేతలో, ఆలోచనలో హింసా ప్రవృత్తి ఉంటుంది. హింసాప్రవృత్తి ఉన్నవాడికి దయ కలుగదు. మనం భౌతికంగా విదైనా చేయగలుగుతాం లేకపోతే లేదు. మనం ఎప్పుడూ రైట్స్‌సైట్లో ఉండాలి కాని రాంగ్ సైడ్కు వెళ్ళకూడదు. వ్యవహరింలో ఏదో తాత్కాలిక ప్రయోజనాలను ఆశించి రాంగ్‌సైడ్లో ఉండకూడదు. నీకు చేతనైతే రైట్స్‌సైడ్లో ఉండు, లేకపోతే ఉఱక ఉండు. నీవు రాంగ్ సైడ్ లోనికి వెళ్తే చెడివిషితావు, చలత్త హిసుడవు అవుతావు. మీకు డబ్బు ఉంది, చదువు ఉంది, గారవం ఉంది, అన్ని అవకాశములు ఉన్నాయి అనుకోండి. మీకు క్రమశిక్షణ లేకపోతే మీరు సుఖపడరు. బాహ్యంగా మనకు ఉన్న అనుకూలపరిస్థితుల కంటే గొప్ప విషయం క్రమశిక్షణ. క్రమశిక్షణ లేనప్పుడు మనం ఇక్కడ సుఖపడలేము, పరలోకంలో సుఖపడలేము. ఉద్దోగానికి

రాజీనామా చేసి మీ సమక్షంలో గడువుదామని అనుకొంటున్నాను అని భగవాన్‌తో అంటే చైతన్యం అంతటా ఉంది. అంతటా ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి నువ్వు వివేకం పెంచుకో, వైరాగ్యం పెంచుకో. నువ్వు ఉద్దేశ్యం మాసివేసి నా దగ్గర కూర్చోంబే జ్ఞానం వచ్చేయదు, సాధువులతనం వస్తుంది అన్నారు. అభ్యాసం, వైరాగ్యం గురించి గీతలో లిఖించిన పరమాత్మ చెప్పిడు. వైరాగ్యం ఉన్న మనిషికి చాపల్చు తగ్గుతుంది. వైరాగ్యం లేని మనిషి కంటే వైరాగ్యం ఉన్నవాడు పని ఎక్కువ చేస్తాడు, బాగా చేస్తాడు. ఎందుచేతనంటే వాడికి ఎట్లాచేమెంట్ ఉండదు. ఘలకాంక్ష మీద మనస్సు ఉన్నవాడు చేతిలో ఉన్న పనిని పాడుచేస్తూ ఉంటాడు. భగవాన్ దగ్గర ఎవరో కూర్చుని మాటల్లాడుతూ ప్రపంచయుధం వచ్చేసింది అంటారు. నువ్వు ఆలోచించి ప్రపంచయుధాన్ని ఆపుచేయగలవా అని భగవాన్ అడిగారు. అటి నా చేతిలో పని కాదు అన్నాడు. నీ చేతిలో లేని పని గురించి ఆలోచించి ఎందుకు కాలాన్ని వృధాచేసుకొంటావు అన్నారు భగవాన్.

ప్రతి మనిషిలో ఉన్న బలహీనత ఏమిటి అంటే మనం ఆనందంగా ఉంటే, శాంతిగా ఉంటే మనకు దేవుడు గుర్తుకురాడు, మన తెలివితేటల వలన సుఖంగా ఉన్నాము అనుకొంటాము, దుఖం వచ్చింది అనుకోండి అప్పుడు దేవుడు ఇలా చేసాడు అంటాము. నువ్వు అశాంతిగా ఉన్నప్పుడు ఏ దేవుడు కారణం అనుకొంటున్నావో నువ్వు శాంతిగా ఉండటానికి కూడా ఆయనే కారణం అన్న సంగతి మరిచిపోతున్నావు. అంతా ఈశ్వర సంకల్పంతోనే నడుస్తోంది. ఈ జీవతోటి ద్వారా ఈశ్వరుడే పని చేస్తున్నాడు అని నీకు అర్థమైనప్పుడు నీకు అశాంతి రాదు. మనకు శరీరంతోపాటు లోపల మనస్సు ఉంది. శరీరానికి అన్నంపెట్టి, బట్ట కడితే సలపాచిదు. లోపల మనస్సును క్రమాశిక్షణలో పెట్టాలి, దాసికే పూజ, జపం, ధ్యానం మన పెద్దలు ఏర్పాటుచేసారు. సన్మానం అంటే బట్టలు మార్పుకోవటం కాదు, లోపల వ్యక్తిగతమైన కోలకలు తగ్గించుకొని, మమకారం తగ్గించుకొని, అపంభావ రహితంగా పనిచెయ్యి, అటి సన్మానం. మీరు ఎన్ని మంచి పనులు చేసినా సరే దేహమే సత్కారం, దేహమే ఆత్మ అనుకొన్నంతకాలం నిన్న అశాంతి విడిచిపెట్టదు. మీరు ద్విధా మంచిపని చేస్తారు అనుకోండి, అందరూ మెచ్చుకొంటారు అని ఎప్పుడూ అనుకోవద్దు. మీ మీద అసూయ ఉన్నవారు మెచ్చుకోరు, దానికి సిద్ధమయ్యే ఆ మంచిపని చెయ్యాలి. వాడు అసూయ పడుతున్నాడు అంటే దానికి మీరు ఆశ్చర్యపడునక్కరలేదు, అటి వాడి స్వభావం, అంతకంటే వాడికి ఇంకోటి చేతకాదు. నలుగురు అన్నదమ్ములు ఉన్నారు అనుకోండి. అందులో ఒకడు బాగుపడుతున్నాడు అనుకోండి, ముగిలిన ముగ్గులకి అసూయ

వచ్చేస్తుంది, అది జీవలక్ష్మణం. శలీరంలో మరలం ఎలా ఉంటుందో అలాగ మన మనస్సులో కూడా మరలం ఉంటుంది. ఇష్టాయిష్టాలు మనస్సులో ఉన్న మరలం. నాకు సైకిల్ లేదు. మీరు కష్టపడి సంపాదించుకొని సైకిల్ కొనుకొన్నారు, మీమీద నాకు అసూయ వచ్చేస్తుంది ఎందుచేతనంబే నాకు సైకిల్ లేదు కాబట్టి. ఓ మనిషి, విదైనా రంగంలో అభివృద్ధిలోనికి వస్తాడు అనుకోండి, వాడు అభివృద్ధిలోనికి వచ్చాడ అది మన కళ్ళతు కనిపిస్తూ ఉంటుంది. దాని వెనకాల ఎంత పీరిటాటం ఉందో, ఎంత సహనం ఉందో, వాడు ఎంత కష్టపడ్డాడో ఆ స్తగుల్ మనకు కనబడు, మన అసూయ ఆ రకంగా ఆలోచించనివ్వదు అందుచేత అది మనకు అర్థం కాదు. కృష్ణుడు అర్థసుడితో మనిద్దరం చాలాకాలం కలిసి తిలగాము, ఎప్పడూ నీలో అసూయ కనబడలేదు, నీవు అనసూయుడవు, ఆ ఒక్క సుగుణానికి నీకు లొంగిపోయి నీకు గీతను ప్రపచనం చేస్తున్నాను అన్నాడు పరమాత్మ.

లోకంలో నీకు ఇష్టమైనవి జిరుగుతూ ఉంటాయి, ఇష్టం లేనివి కూడా జిరుగుతూ ఉంటాయి. నువ్వు చేసే పనిమటుకు ఇష్టంగా, ప్రేమగా చేసుకొంటూ వెళ్ళి ఈ లోకం విష్మైపోతుంది, అది విష్మైపోతుంది, ఇది విష్మైపోతుంది అని కంగారుపడకు. లోకానికి ఒక కర్త ఉన్నాడు, ఆయన చూసుకొంటాడు. నీలో మంచి లేనప్పడు లోకానికి మంచి చేస్తాను అంటావు ఏమిటి? నీలో సేవాభావం లేనప్పడు లోకానికి సేవ చేస్తాను అంటావు ఏమిటి? ఎవరిని మోసం చేస్తావు నువ్వు? మీ ఇంటికి పంచదార అవసరం అనుకోండి. యజమాని పంచదార తేస్తాడు కాని నేను సేవ చేసాను అని అనుకోడు. ఆ పంచదార ఎవరికైనా ఇతరులకు ఇస్తే నేను సేవ చేసాను అనుకొంటాడు, ఇది దుర్మార్గ ప్రవృత్తి. అంటే మీ ఇంటిలోనివారు మీ వాళ్ళ, లోకం పరాయాది, ఇంక నీకు జ్ఞానం ఏమిటి? మీ ఇంట్లోని వారు నీ సాంతం అనుకొంటున్నావు కాబట్టి నువ్వు కష్టపడ్డాను అనుకోవటం లేదు, అదే మీ గ్రామానికి, దేశానికి చేస్తు కష్టపడ్డాను అనుకొంటున్నావు. అంతకంటే దుర్మార్గ ప్రవృత్తి ఏముంది. ఒక తేజి పంచదార ఎవరికైనా ఇస్తే గుల్తింపు కోరతారు, వాడు జీవితం పొడుగునా బాసిసగా ఉండాలి అనుకొంటారు, ఇదంతా అహంభావన యొక్క చేప్పలు. ఈ శలీరం చనిపోయే లోపు అహంభావన అంటే ఇట్టిటి అని అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. దేవుడు ఉన్నాడా అని ఒకరు భగవాన్నను అడిగారు. ఆయన ఉన్నాడని చెప్పలేదు, లేడని చెప్పలేదు, నువ్వు ఉన్నావా అన్నారు? నేను ఉన్నాను అని చెప్పాడు. నువ్వు ఉంటే ఆయన లేకుండా ఎక్కడికి పోతాడు, ఆయనా ఉన్నాడు. నువ్వు లేవనుకి ఆయనా లేడు. ఆ నేను లేని స్థితిని మనం ఉంపాంచలేము, అది అనుభవైత వేడ్చం. ఇతర లోకాలు ఉన్నాయా అని ఒకరు భగవాన్నను అడిగారు ఆయన ఇతర లోకాలు

ఉన్నాయి అని చెప్పలేదు, లేవని చెప్పలేదు. దేహం మరణించాడ ఎవడైతే ప్రయాణం చేస్తాడో ఆ ప్రయాణం చేసేవాడు ఎంత నిజమో ఆ లోకాలు కూడా అంతే నిజం. వాడు ఉంటే ఆ లోకాలు ఉన్నాయి, వాడు లేకపోతే అవి కూడా లేవు.

మనకు లోపల సత్కారణం ఉంది అనుకోండి. క్షయిట్గా ఉంటాము, కూలీగా ఉంటాము, హని చేసినా చేసినట్లుగా కనబడము. మనం అందరం మంచివారము అనుకోండి, సత్కారణంలో ఉన్నాము అనుకోండి, ఈ కళాణ మండపంలోనికి వచ్చి వెళ్లిన జాడ కూడా ఎవలకీ తెలియదు. ఒకో చుట్టూ మన ఇంటికి వన్నే వాడు వచ్చి వెళ్లిన జాడ కూడా తెలియదు, ఒకో చుట్టూ వచ్చాడంటే మన కొంప అంతా అల్లలి చేసి వెళ్లిపోతాడు. మన కొంప అంతా అల్లలి చేసి పోయే చుట్టూ రజీవుణంలో ఉన్నాడు, నిశ్శబ్దంగా ఉండి వాడి హని ఏదో వాడు చేసుకొని వెళ్లిపోయేవాడు సత్కారణంలో ఉన్నాడు. ఇంక కొంతమంది చుట్టాలు ఉంటారు, ఏమండే మేము ముండు రాత్రులు ఉండి వెళ్లిపోతాము అంటారు. సివరాత్రి, సంక్రాంతి, నవరాత్రి ఈ ముండు రాత్రులు చూసి వెళ్లిపోతే వాడికి సంవత్సరం అయిపోతుంది, వాడు తమోగుణం వాడు. వాడు తినేసి ఉఱలే అలా పడి ఉంటాడు. అంటే కంచం, మంచం రెండూ అంచీపెట్టుకొని ఉంటాడు. మనం అజ్ఞవ్యధిలోనికి రావాలంటే రజీవుణం తగ్గించుకోవాలి, తమోగుణం తగ్గించుకోవాలి, సత్కారణాన్ని పెంచుకోవాలి. మీరందరూ కష్టపడి ఉబ్బు ఎలా సంపాదించుకొంటున్నారో, పెల్లలు కష్టపడి ఎలా చదువు కొంటున్నారో, అలా కష్టపడి మనం సత్కారణాన్ని సంపాదించుకోవాలి, కష్టపడకపోతే ఏదీ రాదు. ఒకవేళ కష్టపడకుండా వన్నే అది ఎలాగ వచ్చిందో అలాగే పోతుంది. శరీరానికి దుఃఖం రాదు, చైతన్యానికి దుఃఖం లేదు. మధ్యలో ఉన్న అహంభావనకే దుఃఖం వస్తుంది. తలంపులు అన్ని ఎవలకి వస్తున్నాయి, అహంభావనకే వస్తున్నాయి, తలంపు లేకుండా దుఃఖం లేదు. దేహం మరణించినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని దేహం అనుకోదు, దేహంతో తాదాత్మం పాండే తలంపు అనుకొంటుంది. అందుచేత దేహంతో తాదాత్మం పాండే తలంపు ఎంత నిజమో నీ దేహినికి సంబంధించిన చావు కూడా అంతే నిజం. శాస్త్రకారుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే మనిషి 90 సంవత్సరాలు బతికాడు అనుకోండి. మొదటి 30 సంవత్సరాలు కష్టపడి చదువుకో, తరువాత 30 సంవత్సరాలు నువ్వు సంపాదించుకో అంటే బజారులో పడి అడ్డంగా సంపాదించమని కాదు, నీతి న్నాయం కావాడుకొంటూ సంపాదించుకో. మిగతా 30 సంవత్సరాలు ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించుకో. నీవు చేస్తే నిష్ఠామకర్త చెయ్యి అంతే గాని సమాజంలో ఏదో గౌరవం ఆశించి పనులు చేస్తే అది సతామకర్త అవుతుంది కాని నిష్ఠామకర్త కాదు. ఏమీ లేదు నాన్నగారు బాగా చెప్పుతున్నారు అని మీరు అనుకోవాలని

నేను అనుకొంటాను అనుకోండి. నేను ఫెయిల్ అయినట్టే నేను బాగుపడను, నా అహంభావన పెరుగుతుంది. మీకు శాంతి అందటం లేదు అనుకోండి, నేను చెప్పే సబ్బిక్కు మీకు అర్థమవ్వటం లేదు అనుకోండి నేను బాగా చెప్పితే మటుకు మీకు కలిసివచ్చేది ఏమిటి? చైతన్యంలో ఎక్కువ అనీ, తక్కువ అనీ, పుణ్యం అనీ, సత్యర్థ అనీ, సత్యగుణం అనీ ఏమీ లేవు. కాని నిన్ను ఎందుకు పుణ్యం సంపాదించుకోమంటున్నారు, ఎందుకు సత్యర్థ ఆచలంచమంటున్నారు, ఎందుకు సత్యగుణం పెంచుకోమంటున్నారు అంటే చైతన్యాన్ని అందుకోవటానికి ఇవి అన్ని సహకరిస్తాయి కాబట్టి వీటిని ప్రాణీసు చేయమంటున్నారు కాని ఇవి ఏమీ అక్కడ లేవు.

మేము లోకానికి సేవ చేస్తాము అని భగవాన్తో అంటే ముందు నీకు నువ్వు సేవ చేసుకో అంటే దాని అర్థం ఏమిటి అంటే ముందు నువ్వు బాగుపడు, నిన్ను నీవు సంస్కరించుకొంటే నిన్ను చూసి అనేకమంచి నేర్చుకొంటారు, బాగుపడతారు. నీలో శాంతి లేనప్పడు, నీలో జ్ఞానం లేనప్పడు నీవు మాటల్లాడినా ప్రయోజనం లేదు, ఆ మాట ఎవడిమీద పని చేయదు. నీకు శాంతి లేనప్పడు ఎవలకి శాంతిని ఇస్తావు. నథంగ్లో నుండి ఏదీ రాదు, సమీధంగ్లో నుండి ఏదైనా వస్తుంది. భగవాన్తో ఒక శ్లీడరుగారు మాటల్లాడుతూ పనిచేసేవాడు ఈశ్వరుడే, వ్యక్తులను పనిమట్లు కింద ఉపయోగించుకొంటాడు అని చెప్పితే భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే మీ నోటింటో చెప్పించి మీకు అవగాహనలో ఉంటే దుఃఖం నిశ్శాంకి అని చెప్పారు. ఎక్కడో పుస్తకాలు చదివి చెప్పటం కాదు. అంతా ఈశ్వరుడే అనుకొన్నప్పడు, చేసేవాడు చేయించేవాడు ఆయనే అనుకొన్నప్పడు నీకు దుఃఖంతో పని ఏముంది. భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే మీకు ధనం ఉంది, అధికారం ఉంది, చదువు ఉంది, గౌరవం ఉంది అన్ని ఉన్నాయి కాని మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి ఇవన్నీ ఏమి చేసుకొంటారు. మీకు ఎన్ని కంఠర్ణు ఉన్నా దుఃఖం వస్తూ ఉంటే ఆ కంఠర్ణు వలన ప్రయోజనం లేదు. మీకు కంట్లోలులో నుండి ఆసందం వస్తుంది కాని కంఠర్ణు నుండి ఆసందం రాదు. ఐశ్వర్యవంతులు అందరూ నుఖంగా ఉన్నారు అని అనుకోవద్దు, ఐశ్వర్య వంతులు అయినా, వాలకి మనోనిగ్రహం లేకపోతే సుఖం లేదు, వాలకి దుఃఖమే. ధనం వలన భోగం వస్తుంది, జ్ఞానం వలన శాంతి వస్తుంది, భోగం రోగంగా మాలపోతుంది. ఏరకమైన భోగాలు అయినా కూడా అన్ని మనస్సులో ముద్దులు వేసి పెళ్ళిపోతాయి.

మీకు దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన ఈ మూడు వాసనలు లేవు అనుకోండి, ఇంక దుఃఖం రాదు. ఈ లోకంలో అందరూ మిమ్మల్ని గొప్పగా చెప్పుకోవాలి అనుకొంటారు అనుకోండి, మిమ్మల్ని గొప్పగా చెప్పుకోవాలి మీకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. దేహసికి టీసికి సంబంధం

లేదు. అప్పెవక్కుడు సభలోనికి పెళ్ళినప్పుడు ఆయన శరీరాన్ని చూసి ఇన్ని వంకరలు ఉన్నాయి ఏమిటి? అని మంత్రులు అందరూ గొల్లుమని నవ్వారు. అప్పుడు అప్పెవక్కుడు రాజుతో ఇటువంటి మూర్ఖులను పెట్టుకొని పరిపాలన చేస్తున్నావు ఏమిటి? అన్నాడు. వారు నా శరీరాన్ని చూస్తున్నారు, నా వ్యాదయాన్ని చూడటం లేదు. శరీరాన్ని చూసేవాడు చూడాలుడు. వారే కనుక పండితులు అయితే వారు నా శరీరాన్ని చూడరు. ఎవడు పండితుడు అంటే కుక్కలో, గోవులో, మనిషిలో, దేవతలలో, రాక్షసులలో, కబిలే వస్తువులో, కదలని వస్తువులో అన్నింటిలోను ఒకే వస్తువును ఎవడైతే చూస్తున్నాడో వాడే పండితుడు. మొగ్గ మా ఇంటికి 85 సంవత్సరాలు ఉన్నవారు ఒకరు వచ్చారు. మీ వయస్సు ఎంత అని అడిగాను. 85 సంవత్సరాలు అని చెప్పి ఆయన వూరుతోలేదు, 85 సంవత్సరాలు వచ్చిన పిల్లలవాడిని అంటున్నారు. అంటే 85 సంవత్సరాలు వచ్చినా నేను చేసుకొనే సాధన చేసుకొంటున్నాను, సాధన విడిచిపెట్టలేదు, నేను చేసుకొనే సత్కర్త చేసుకొంటున్నాను. అంతేకాని చావు ఎప్పుడు వస్తుండా అని ఎదురుచూడటం లేదు, నేను జీవించి ఉన్న శవం లాగ బతకటం లేదు, నా పని దీదో, నా సాధన దీదో నేను చేసుకొంటున్నాను అని చెప్పటం. మీ ఇంటల్లో పట మంచి సభ్యులు ఉన్నారు అనుకో, ఆ పట మంచిని నువ్వు పేమిస్తావు, వాల అవసరాలు ఏమిటి చూస్తున్నావు, ఒక వేళ నీవు ఎర్ర బట్టలు కట్టుకొని ఇల్లు విడిచిపెట్టి బయటకు వచ్చేస్తావు అనుకో నీ ఇంటల్లో ఉన్నప్పుడు కుటుంబ సభ్యులను ఎలా చూసావో మొత్తం స్ఫ్యోని అంతా ఇప్పుడు అలాగ చూడు, అది సన్మానం. ఇంటల్లో ఉన్నప్పుడు కుటుంబ సభ్యులకోసం ఎలా పని చేసావో, బయటకు వచ్చాక స్ఫ్యోనోసం అలాగ పనిచెయ్యి చేసేపని విసుగ్గా చేయవద్దు, అనురాగంతో చెయ్యి కర్తను యోగంగా చెయ్యి, ఘలితం ఆశించకుండా నార్థల్గా, నేచురల్గా పని చెయ్యి. అలా నీవు పనిచేస్తూ ఉంటే చెట్టున ముద్దిన పండు మనం తొట్టునక్కరలేకుండా ఎలా రాలిపోతుందో అలాగ నీవు అహంభావనలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తావు, నాచురల్గా నార్థల్గా దేవసభమానంలో నుండి బయటకు వచ్చేస్తావు. నీకు ఎప్పడైతే దేహబుట్ట పేశియిందో అప్పుడు నీకు ఆత్మబుట్ట కలుగుతుంది. మీరు సాధన చేస్తున్న అది అజ్ఞానంలో నుండి విడుదలపాండటానికి సమానస్తోందా, లేదా అనేకి చూసుకోండి. నువ్వు చేసేపని వలన దేవసభమానం తగ్గుతూ ఉంటే అప్పుడు పనిలో ఉన్న అందం నీకు కనిపిస్తుంది, పనిలో భగవంతుడిని చూడు. నువ్వు మంచిగా ఉండు, మంచి చెయ్యి అని తివానంద చెప్పేవారు. మంచి చెయ్యటం కంటే మంచిగా ఉండటం కష్టం. అహంభావన లేనివాడికి ఇష్టం ఏమిటి? అయిష్టం ఏమిటి? తోపం ఏమిటి? రాగం ఏమిటి? ద్వేషం ఏమిటి? ఈ పెంట అంతా ఎక్కడ ఉంచి అంటే అహంభావనలో ఉంచి.

పెంటమీద కూర్చుని వాసన వస్తుంది అనుకోవటం ఎటువంటిదో అహంభావనలో కూరుకుపోయి అశాంతి వస్తుంది, దుఃఖిం వస్తుంది అనుకోవటం అటువంటిదే. పెంట మీద కూర్చొన్నవాడికి చెడ్డవాసన వస్తుంది కాని మంచివాసన ఎలా వస్తుంది. అలాగే దేహప్రార్జ్ఞాన్ని బల్ఫీ నీవు ఎక్కడ ఉన్నా నువ్వు ఆత్మజ్ఞనం పొందటానికి నీకు ఏ లోపాలు అడ్డవస్తున్నాయో జాగ్రత్తగా చూసుకోని అందులోనుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావు అనేది ముఖ్యంతాదు. నీ అలవాట్లలో నుండి, బలహీనతలో నుండి ఎంత వరకు బయటకు వస్తున్నావు అనేది ముఖ్యం. నిన్న ఏ విషయాలు అయితే బంధుస్తున్నాయో వాటిలో నుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నం చేసుకో. పశువును కట్టాడుకు కళ్ళసైనట్లు పూర్వజన్మ నుండి మోసుకోని వస్తున్న వాసనలు మనలను ఈ శరీరానికి కట్టిసే ఉంచుతాయి. ఈ శరీరం ముసలిది అయి చనిపోయింది అనుకో ఇంకో శరీరం వస్తుంది, కర్త వాసనలు ఆ శరీరాన్ని పట్టుకొని ఉంటాయి. మీరు ఎక్కడ ఉన్నా ఆ వాసనలలో నుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చేయాలి, అదే నొధన. ఆత్మచింతన వలన అహంభావన తగ్గుతుంది, విషయచింతన వలన అహంభావన పెరుగుతూ ఉంటుంది. మీరు ఏబి చంతిస్తున్నారో జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. మీరు జ్ఞానం పొందటానికి ఏదో రూపం అడ్డవస్తుంది అనుకోండి, ఏదో నామం అడ్డవస్తుంది అనుకోండి. ఈ రూపం ఎవరు కల్పిస్తున్నారు, అహంభావన కల్పిస్తుంది, ఈ నామం ఎవరు కల్పిస్తున్నారు, అహంభావన కల్పిస్తుంది అని అర్థం చేసుకోని దానిలో నుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్కగారి అస్త్రగ్రహ భూషణములు, 06-06-06, జెస్సీరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులలూ,

నీరు ఒక్కటే దానిని అనేక భాషలలో అనేక రకాలుగా పెటుస్తారు. సత్తం ఒక్కటి అంటే ఒక్కటి. దానినే బ్రహ్మం అంటారు. ఈశ్వరుడు అంటారు, యేషాహా అంటారు, అల్లా అంటారు. ఇలా ఒకో మతంలో ఒకో రకంగా పెటుస్తారు కాని సత్తం ఒక్కటే, నీవు పొందవలసిన గమ్మం ఒక్కటే అది మీరు గుర్తు పెట్టుకొంటే మనస్సులో ఆందోళన రాదు, ఈ మతం కంటే ఆ మతం గొప్పటి, ఆ మతం కంటే ఈ మతం గొప్పటి అనేటువంటి తలంపులు అనలు మీకు రావు. సత్తం ఒక్కటే దానిని బౌద్ధులు సిర్వాణం అన్నారు. సిర్వాణం అంటే శాశ్వతంగా దుఃఖిం లేకపోవటం. ఒకరోజు సంతోషపుగా ఉండి, ఇంకో రోజు దుఃఖింగా ఉంటే అది సిర్వాణం కాదు. శాశ్వతంగా దుఃఖిం లేకపోవటం సిర్వాణస్తితి. సిర్వాణస్తితి పొందినవాడికి కోలక ఉండడు, వాడికి పునర్జన్మ